

**MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA PENTRU INVESTIGAREA INFRAȚIUNILOR DIN JUSTIȚIE**

*București, Sector 1, Aleea Modrogan, nr. 16, e-mail: sijj@mpublic.ro
Operator date cu caracter personal nr. 3883*

Punct de vedere

Privind proiectul de lege pentru desființarea Secției pentru investigarea
infrațunilor din iustiție

I. Cu privire la critica, din expunerea de motive, potrivit căreia nu au existat rațiuni care să justifice înființarea Secției pentru investigarea infrațunilor din iustiție, facem următoarele precizări:

1. În cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în timp, a existat o structură specializată care efectua urmărirea penală cu privire la faptele săvârșite de magistrați.

2. După intrarea în vigoare a Legii nr. 303/2004, în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de Urmărire Penală și Criminalistică - Serviciul de urmărire penală, a funcționat Biroul de anchete speciale magistrați și poliști, încadrat cu procurori selectați din cadrul parchetului anterior amintit.

În cadrul acestui birou, erau desemnați magistrați cu experiență/vechime în profesie, ceea ce garanta un standard ridicat de calitate a anchetei.

3. La data 21 ianuarie 2014, prin Ordinul nr. 10 al procurorului-șef, în cadrul Direcție Naționale Anticorupție - Secția de combatere a corupției, a fost înființat Serviciul de combatere a corupției din justiție.

4. Pentru procurorii care își desfășurau activitatea în cadrul acestei structuri, nu au mai fost prevăzute condiții legate de vechime și experiență. Singurele condiționalități vizau calitatea de procuror în cadrul Direcției Naționale Anticorupție, respectiv vechimea de 4 ani în funcția de procuror la care se adăugau 2 ani vechime ca auditor de justiție.

Ceea ce trebuie reținut este faptul că Serviciul de Combaterea Corupției din Justiție a fost înființat printr-un Ordin discreționar al Procurorului-șef direcție fără niciun fel de fundamentare.

5. În Constituția României, la titlul III, sunt reglementate autoritățile publice, respectiv Parlamentul, (Capitolul I), Președintele României (Capitolul II), Guvernul României (Capitolul III), iar la Capitolul IV, este reglementată Autoritatea Judecătorească. Prin urmare, magistrații fac parte din Puterea Judecătorească, una dintre cele trei puteri în stat.

6. Având în vedere importanța magistraturii în arhitectura autorităților publice, conchidem că modificarea adusă legilor justiției, în anul 2018, prin care a fost înființată Secția pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție, în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, este una firească.

7. În plus, spre deosebire de Serviciul de Combaterea Corupției din Justiție, înființat în cadrul D.N.A., printr-un simplu Ordin al Procurorului Șef, Secția pentru investigarea infracțiunilor din justiție a fost înființată prin lege adoptată de

Parlamentul României, în această modalitate ținându-se cont de importanța domeniului de reglementare (autoritatea judecătorească).

8. De altfel, cu privire la aceste modificări legislative, Curtea Constituțională a României, a reținut, în Decizia nr. 137/2019, că Secția **„nu s-a înființat în raport de un fenomen infracțional de anvergură care ar exista în rândul magistraților, ci pentru a înlătura orice posibile presiuni care ar putea fi exercitate din partea organelor de urmărire penală asupra judecătorilor și procurorilor. Preocuparea legiuitorului pentru asigurarea unor garanții sporite de independență a judecătorilor în aceste proceduri a venit în contextul unor situații repetate de presiuni făcute prin folosirea instrumentelor penale împotriva acestora”**.

9. În această Decizie sunt date o serie de exemple concrete și au fost indicate situații în care judecătorii desemnați să judece cauze de corupție au fost la rândul lor interceptați, chemați la audieri cât timp dosarele erau în curs, pentru ca apoi să se constate că acei judecători nu au avut legătură cu vreo faptă de corupție, ori chiar situații în care procurorii D.N.A. au anchetat judecători cu privire la cauzele pe care aceștia le-au judecat, prin încălcarea secretului deliberării.

10. Ca atare, a existat o nevoie reală de a **„reglementa distinct urmărirea penală a judecătorilor și procurorilor, prin crearea unei secții distincte, care să nu aibă alte competențe, astfel încât activitatea acestora să nu mai interfereze cu cea a judecătorilor pe alte tipuri de cauze”**. S-a arătat că, în acest mod, **„se protejează atât independența și imparțialitatea judecătorilor, cât și a procurorilor, atât în mod real, cât și la nivel de aparență”**.

11. Aspectele avute în vedere la data înființării Secției pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție, au fost confirmate ulterior de către Inspekția Judiciară – Direcția de inspekție pentru procurori, prin raportul privind activitatea din perioada 01.01.2014-31.07.2018 a Direcției Naționale Anticorupție vizând magistrații sau în

legătură cu aceștia, unde se arată că, în perioada supusă controlului au existat grave abateri de la aplicarea normelor de procedură penală.

12. Importanța acestei structuri din cadrul Ministerului Public este dată, în primul rând, de condițiile de selecție a procurorilor care funcționează în cadrul Secției pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție (respectiv, vechime de minimum 18 ani în magistratură, grav profesional minim corespunzător parchetului de pe lângă curte de apel, să nu fi fost sancționat disciplinar în ultimii trei ani, să aibă o bună pregătire profesională, să aibă o conduită morală ireproșabilă), parcurgerea unei etape de verificări a candidaților procurori care vor să accedă la această structură de parchet, de către inspecția judiciară, INM, CSM și susținerea interviului în fața Plenului Consiliului Superior al Magistraturii. În al doilea rând, numirea și revocarea, atât a procurorilor care își desfășoară activitatea în cadrul Secției pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție, cât și a procurorului-șef și a procurorului-șef adjunct se face de către Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, ceea ce îi va ține pe procurorii din cadrul acestei structuri la mare distanță față de orice influență politică. Și, nu în ultimul rând, este de remarcat faptul că, având competența de a efectua cercetări în cauzele penale, față de toți magistrații din România, Secția pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție va putea contribui la crearea unei practici unitare în ce privește cercetarea magistraților și, totodată, la crearea unei imagini de ansamblu cu privire la principalele cauze care determină formularea unui număr atât de mare de plângeri și, în consecință, stabilirea măsurilor ce se impun pentru a reveni la normalitate.

13. Inițiatorii Proiectului de desființarea Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție se contrazic.

Parte dintre inițiatorii proiectului de desființare a Secției pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție, au elaborat și proiectul legii privind organizarea și

funcționarea **Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Mediu**, care în ședința din 13 mai, anul curent, a fost adoptat de Camera Deputaților.

14. În expunerea de motive pentru această lege, unul din argumentele invocate, avea în vedere că, **pentru această tipologie de infracțiuni, cercetarea penală va fi efectuată de către persoane cu atribuții de urmărire penale, care să parcurgă un proces de specializare.**

15. Prin urmare, se poate observa că inițiatorii celor două proiecte legislative au dublu standard atunci când propun înființarea/desființarea unor structuri din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

16. Astfel, când este vorba despre desființarea Secției pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție, **nu mai consideră esențială specializarea magistraților pe tipologii de infracțiuni**, argument pe care îl invocă atunci când este vorba despre înființarea Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Mediu.

17. Considerăm că importanța specializării procurorilor care efectuează urmărirea penală a infracțiunilor săvârșite de magistrați are o importanță la fel de mare, ca specializarea procurorilor care vor efectua urmărirea penală în cazul infracțiunilor de mediu.

Precizăm că, în cadrul Secției pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție, își desfășoară activitatea procurori cu peste 18 ani vechime, specializați în investigarea tuturor tipologiilor de infracțiuni, inclusiv în materie de corupție.

II. Referitor la impactul generat de înființarea Secției pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție asupra independenței judecătorilor și procurorilor și asupra încrederii cetățenilor în sistemul de justiție penală, precum și, în general, asupra justiției din România și invocarea, cu titlu de exemplu, în expunerea de motive a unei referiri a Comisiei Europene, potrivit căreia

„înființarea, în temeiul legilor justiției modificate, a noii secții de anchetare a infracțiunilor comise de magistrați dă naștere unei îngrijorări deosebite în ceea ce privește lupta împotriva corupției, întrucât o nouă structură ar putea fi mai vulnerabilă în ceea ce privește independența decât a fost cazul până în prezent în ceea ce privește Direcția Națională Anticorupție, dat fiind că ar putea fi utilizată ca instrument suplimentar de intimidare a magistraților și de exercitare de presiuni asupra acestora. În plus, fiind un departament cu atribuții generale care acoperă toate categoriile de infracțiuni comise de magistrați, acestuia îi va lipsi, de asemenea, expertiza în ceea ce privește anchetarea infracțiunilor de corupție specifice, iar impactul ar fi amplificat dacă anchetarea tuturor persoanelor care au legătură cu un caz în care este implicat un magistrat nu ar mai intra în competența D.N.A. ”, facem următoarele precizări:

1. Apreciem că înființarea Secției pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție nu afectează lupta împotriva corupției și nu este un motiv de îngrijorare, cum, în mod neîntemeiat, susțin inițiatorii proiectului.

2. Încă o dată, subliniem faptul că Secția pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție a fost înființată prin Lege adoptată de Parlament, spre deosebire de Serviciul de Combatere a Infracțiunilor din Justiție din cadrul D.N.A., înființat printr-un ordin al Procurorului-șef (act infralegal).

3. De asemenea, precizăm că, de la înființarea secției, nu au existat imixțiuni a Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție în activitatea Direcției Naționale Anticorupție și nu au fost utilizate instrumente suplimentare de intimidare a magistraților din cadrul structurii anterior amintite, așa cum, în mod neîntemeiat, susțin inițiatorii proiectului.

4. Este adevărat că în cadrul Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție se desfășoară activități de urmărire penală cu privire la foști procurori din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, dar cercetările au fost demarate ca urmare

a plângerilor formulate de victime ale abuzurilor săvârșite de către aceștia, când activau în cadrul structurii anterior menționate.

5. Surprinzător este faptul că inițiatorii proiectului nu fac niciun fel de referire cu privire la numărul mare de magistrați trimiși în judecată și achitați de instanțele de judecată, unii dintre aceștia fiind arestați în cauzele în care au fost cercetați.

Cu titlu de exemplu, menționăm:

- Sentința penală nr. 1055/29.11.2016, pronunțată în dosarul nr. 2820/1/2014 de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția Penală;

- Sentința penală nr. 357/14.06.2018, pronunțată în dosarul nr. 2457/1/2016 de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția Penală;

- Sentința penală nr. 81/10.052018, pronunțată în dosarul nr. 4667/2/2016 de Curtea de Apel București;

- Sentința penală nr. 194/PI din data de 13.03.2018, pronunțată în d.p. nr. 20/A din data de 22 ianuarie 2020, pronunțată în dosarul nr. 1065/1/2018 de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția Penală.

6. De asemenea, tot la fel de surprinzător este faptul că inițiatorii proiectului nu fac referire la magistrați înlăturați din funcții importante, în cadrul Ministerului Public, urmare a constituirii de dosare penale la D.N.A., în care, ulterior, s-au dispus soluții de clasare.

III. Tot în expunerea de motive se face referire la punctul de vedere al Asociației Mișcarea pentru Apărarea Statutului Procurorilor, care consideră *„cel puțin surprinzătoare, preocuparea, aparent selectivă, și insistența S.I.I.J. de a deschide sau de a redeschide dosare penale ori de a acorda o atenție aparte doar a dosarelor care vizează procurorii și judecătorii catalogați în mass-media și în zona politică drept „protestatari”, „sorosiști”, „rezistenți”, „staliniști”, „bolșevici”, securiști” etc., având în vedere numărul procurorilor care*

funcționează la S.I.I.J. și numărul de dosare preluate de această secție. Celeritatea și atenția acordate predilect acestor dosare, transformarea citării și a audierii magistraților în spectacole cu presă, însoțite de scurgerea în spațiul public, de date din anchetele respective ar putea trezi suspiciunea că se urmărește intimidarea ori discreditarea magistraților amintiți, în special în situația în care aceste dosare sunt recent înregistrate la S.I.I.J. Ascensiunea profesională fulminantă și surprinzătoare a unor procurori din cadrul S.I.I.J. și activitatea recentă a secției alimentează suplimentar această suspiciune.”

1. Precizăm că Secția pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție efectuează urmărirea penală cu privire la faptele săvârșite de magistrați.

2. Nu avem cunoștință despre magistrați simpatizanți ai unor ideologii și catalogați: „protestatari”, „soroșiști”, „rezistenți”, „stalinisti”, „bolșevici”, „securiști”, după cum susțin inițiatorii proiectelor.

3. Este neîntemeiată susținerea, potrivit căreia, citarea și audierea magistraților a fost transformată în spectacole cu presă, însoțite de scurgerea în spațiul public, de date din anchetele respective.

4. Cu privire la cauzele instrumentate de Secția pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție, la solicitările de interes public ale mass-mediei, s-a răspuns prin intermediul Biroului de presă din cadrul Ministerului Public.

5. Este adevărat că urmărirea penală, potrivit art. 285 alin. 2 C.proc.pen. este nepublică, dar, după ce în cauză se dispune efectuarea în continuare a urmăririi penale cu privire la persoane, la dosar au acces atât părțile, cât și apărătorii acestora.